

Herefter kan man vist sige: Det var historie, men det skal siges, for det er jo baggrunden for og forklaringen på, at de demokratiske regeringer i NATO-alliancen i enighed og med bred støtte i deres parlamenter sagde: Nu er det nok! Og dermed startede for tre uger siden den eneste resterende mulighed, der var, nemlig en militær intervention, en kampagne, ikke en krig, en kampagne for at bringe Milosevic til fald, for at ødelægge hans militærmaskine.

Den kampagne har været i gang siden. Den skal fortsætte, den skal intensiveres, og Milosevic skal ikke have fred militært, før han har opfyldt samtlige de krav, vi kender fra resolution 1199, og som vi kender fra udenrigsministerens indlæg i dag. Kravene blev jo i det væsentlige gentaget på det sidste NATO-rådsmøde, hvor punkterne også er linet op.

NATO's indsats vil tage tid. Jeg tror, mange måske har haft den opfattelse, at det her kunne gå hurtigt. Det kan ikke gå hurtigt, når man har med en mand som Milosevic at gøre. Vi har, som jeg har været inde på, ikke i historien i det-te århundrede set magen til, bortset fra Hitler.

Vi har at gøre med en person, som er villig til at ofre sine forslidte, udmarvede, udhungrede landsmænd blot for at sidde ved magten, den diktator, som han er, han, som har slotte og alt muligt andet ude omkring i Jugoslavien. Det er sådan en person, vi har med at gøre, og det har mange måske ikke gjort sig klart, men det tager tid, inden man får ham knækket.

Vi har oplevet ham i 10 år nu i Europa. Der er ikke plads til ham mere. Hvordan han først overfalder Slovenien, så Kroatien, så Bosnien; han har hundredetusinder af menneskers død på samvittigheden, han har drevet millioner på flugt. Det er den mand, som ønsker at sætte Balkan i brand. Det er jo det, han vil. Over for en sådan person er der kun ét middel, der hjælper – for han har haft forhandlingsmulighederne i rigt mål – det er den militære indsats, som NATO og vi dermed også deltager i.

NATO står i år i sit 50. år. Som jeg ser det, har alliancen aldrig haft en vanskeligere situation. Der har aldrig i alliancens historie, heller ikke dengang vi stod over for Sovjet som den nation, der når som helst var klar til også at bruge taktiske atomvåben mod Danmark, været en så vanskelig situation som nu. Det kræver sammenhold og beslutsomhed. Det glæder mig at se det sidste referat fra NATO-rådets møde her forleden, hvor man indledningsvis fastslår, at der er enighed og beslutsomhed. Jeg håber,

det varer ved, for kampagnen kan komme til at tage tid. Det må ikke lykkes Milosevic at splitte den mest succesrige alliance, vi har oplevet i de sidste 50 år.

Når det så er sagt, altså at den militære kampagne skal fortsætte og intensiveres, vil jeg sige, at jeg er overordentlig tilfreds med de diplomatiske tiltag, som pågår, og som udenrigsministeren har været inde på. Der er mange, om jeg så må sige, bolde i luften. Det er ikke det rigtige udtryk, jeg tror man ved, hvad jeg mener, men der er en række initiativer, herunder også Kofi Annans deltagelse i den diplomatiske proces. Det er ikke ad ét spor, man skal forfølge målet, nemlig at sikre, at albanerne, de fordrevne, kan vende hjem i sikkerhed, det er både ad diplomatisk vej og ad den militære vej, for selvfølgelig skal de vende hjem, og her lægger vi vægt på, at den internationale styrke, der skal sikre deres tilbagevenden, er en NATO-ledet eller i hvert fald en overordentlig NATO-påvirket styrke. Det er den eneste, der kan håndtere denne her situation. Historien i 1990'erne har vist, at andre organisationer ikke magter den opgave.

Vi lægger også i Venstre vægt på den rolle, man internationalt forsøger at tildele Rusland. Det er lykkedes i de senere år på en lang række områder, Partnerskab for Fred, NATO-Rusland-akten, NATO's ambassadørplacering i Bruxelles, at få Rusland mere og mere inddraget i en fornuftig samfundsorden. Derfor er det meget vigtigt, at Rusland kan få en fremtrædende rolle her. Dermed ikke sagt, at man skal ligge under for det, men at man tildeler Rusland en betydelig rolle. Jeg er enig i det meget prisværdige i den humanitære indsats, der er ydet, og jeg takker befolkningen for, at den har gjort det og også har ydet støtte til dansk forsvar.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, der er noget i logikken hos hr. Jensby, der halter. Når han beskriver Milosevic som noget nær Satan her på jord, en mand, der er årsag til alle de her konflikter, en mand, som kun har respekt for militær magt, må jeg sige til hr. Jensby, at hele den her NATO-aktion, som jeg har forstået det, jo ikke går ud på at fjerne denne Satan her på jord. Hvis man skulle tage hr. Jensbys bemærkninger for pålydende, må hr. Jensby vel mene, at det, man bør gøre, for